

G E H E I M

IIIe CONGRES VAN DE FÉDÉRATION INTERNATIONALE DES RÉSISTANTS.

WENEN, 20-22 MAART 1959.

S a m e n v a t t i n g

De organisaties van oud-verzetsstrijders zijn in zekere zin reeds een historisch verschijnsel. De internationale verhoudingen zijn grondig gewijzigd, het nazisme is niet meer de belangrijkste vijand van de democratie. Hun taak is, nu in vele gevallen voor invalide oud-verzetsstrijders of hun nabestaanden voorzieningen zijn getroffen, in omvang en betekenis sterk afgenomen. Redenen om nieuwe leden te winnen zijn in de tegenwoordige tijd zeker niet aanwezig.

De communisten willen echter de door hen gecontroleerde oud-verzetsorganisaties nog niet prijs geven. Zij zien daarin propaganda-apparaten, die op eigen terrein nog wel steun kunnen geven aan de activiteit van andere mantelorganisaties, met name de communistische Vredesbeweging, tegen de herbewapening van West-Duitsland.

Het IIIe congres van de FIR, moeizaam voorbereid en vele malen uitgesteld, resulteerde in een dringend beroep op de kern der getrouwen om de ledenwerving met grote kracht ter hand te nemen. Speciaal jonge mensen moeten voor het lidmaatschap worden aangezocht. Zij moeten bekend gemaakt worden met de geschiedenis van het verzet en met het karakter van het nazisme, dat - aldus de FIR - thans opnieuw gevaarlijk wordt.

De voorbereidingen voor de Nederlandse deelname aan het congres, uitgevoerd door de communistische vereniging "Verenigd Verzet 1940-1945", waren van weinig betekenis. Wel is een zwakke poging gedaan om de "Nederlandse Vereniging van Ex-Politieke Gevangenen" en "Voormalig Verzet Nederland" er voor te interesseren, doch deze hebben niet gereageerd. Slechts een kleine, communistische delegatie van 8 personen is tenslotte uit Nederland naar Wenen vertrokken.

4 juni 1959

G E H E I M

G E H E I M

IIIe CONGRES VAN DE FÉDÉRATION INTERNATIONALE DES RÉSISTANTS.

WENEN, 20-22 MAART 1959.

Inleiding.

Nu de herinnering aan het optreden van de voormalige "illegaaliteit" uit de tweede wereldoorlog in de loop der jaren is verwaagd, is ook de aandacht van het publiek voor de nog bestaande organisaties van oud-verzetsstrijders sterk verminderd. Politiek vormen zij in zekere zin een vergeten groep.

De communistische staatsgreep in Tsjechoslowakije in het voorjaar van 1948 luidde een nieuwe periode in, waarin de internationale verhoudingen zich grondig hebben gewijzigd. Niet langer gold het fascisme/nazisme als voornaamste tegenstander van de westelijke democratieën. Zijn plaats werd ingenomen door het opdringende communisme, dat zich in de Oost-Europese landen steeds vaster nestelde en veroveringsoorlogen voerde op het Aziatische vaste land.

De communistische machthebbers hebben sindsdien op alle terreinen van het politiek front een intensieve propaganda gevoerd om de weerstand der niet-communistische volkeren daartegen te breken. Een van hun instrumenten daarvoor was de "Fédération Internationale des Anciens Prisonniers Politiques" (FIAPP), die onder oud-verzetsstrijders werkte.

Tegen de stroom der ontwikkeling in poogde de FIAPP (in 1951 omgedoopt tot FIR, Fédération Internationale des Résistants) in deze groep de gedachte ingang te doen vinden, dat het Duitse nazidom nog lang niet verslagen was en ook na 1945 de gevaarlijkste vijand was gebleven.

Deze tactiek is niet bijzonder succesvol geweest. Er ontstonden principiële meningsverschillen tussen de communistische en de niet-communistische oudverzetsstrijders, die men niet uit de weg heeft kunnen ruimen.

Daarbij komt, dat de organisaties alleen aantrekkingskracht hebben voor hen, die daadwerkelijk aan het verzet hebben deelgenomen. Voor jongeren met weinig of geen oorlogservaring zijn zij niet interessant. De organisaties verouderen dus snel.

G E H E I M

G E H E I M

Voorbereidingen.

Het besluit tot het houden van het IIIe congres werd reeds in oktober 1956 tijdens een Bureau-zitting te Rome genomen. Oorspronkelijk zou het in het najaar van 1957 plaats vinden, doch het is sindsdien ten gevolge van een reeks van factoren vele malen uitgesteld.

De Belgische leden deden in de FIR het voorstel het congres te Brussel te houden ten tijde van de in 1958 gehouden Wereldtentoonstelling. Zij meenden dat het congres grotere bekendheid zou krijgen indien men er in zou slagen het te doen opnemen in het culturele programma van de tentoonstelling.

Tijdens de Bureau-zitting van april 1957 deelde de secretaris-generaal van de FIR, André LEROY, mede, dat een dergelijk verzoek aan de organisatoren van de Wereldtentoonstelling was gedaan. Als meest geschikte datum werd toen april 1958 genoemd.

(Voor de uitvoering van dit plan was echter een kleine statuten-wijziging noodzakelijk. Het IIe FIR-congres had in juni 1954 plaats gevonden en het IIIe zou statutair in 1957 moeten plaats vinden. Uitstel vereiste toestemming van de Algemene Raad. Het Bureau gunde zich echter geen tijd nog vóór het congres een vergadering van dit lichaam bijeen te roepen en volstond ermede de leden van de Raad elk afzonderlijk schriftelijk om toestemming te verzoeken).

Gedurende de daaropvolgende maanden werd over de definitieve beslissing inzake plaats en tijdstip van het congres niets meer waargenomen. Kennelijk had België voor de eer bedankt. In die tijd onderzochten FIR-functionarissen in welke andere niet-communistische Europese landen een dergelijk congres de minste weerstand zou ontmoeten. Tijdens de Bureau-zitting van oktober 1957 in Wenen, werden Milaan, Wenen en Kopenhagen als mogelijke congresplaatsen genoemd. Besloten werd het IIIe congres van 27-29 juni 1958 te Wenen te houden. Het tijdstip werd tijdens de zitting van het Bureau in maart 1958 te Praag gewijzigd in 28-30 november 1958.

Ook toen was de lucht nog niet definitief opgeklaard. In het najaar verzochten de Franse afgevaardigden het congres wederom uit

G E H E I M - 3 -

G E H E I M

te stellen in verband met de verkiezingen in Frankrijk. Daar hernieuwd uitstel verdere statutaire moeilijkheden zou veroorzaken werd besloten het congres toch in november te openen, doch feitelijke beraadslagingen te verdagen tot maart 1959.

Bij de voorbereiding van het congres-programma werd bijzondere aandacht besteed aan de wenselijkheid om jonge mensen in de verzetsorganisaties aan te trekken. Daartoe moest een soort van scholings-program worden ontworpen over de geschiedenis van het verzet. (De voorlopige uitwerking is terug te vinden in het verslag van de activiteit der culturele commissie op het congres op pag. 9).

Blijkens de hieromtrent onder de nationale organisaties verspreide documenten gaat men bij de beschrijving van de geschiedenis van het verzet uit van de destructieve rol van het nazisme/fascisme. Daarbij wordt een vergelijking gemaakt met de (verderfelijke) rol van het tegenwoordige West-Duitsland in de naoorlogse internationale politiek.

Het doel van dit program is de jongere generatie in te prenten, dat de taak van de voormalige verzetsorganisaties nog niet is afgelopen doch slechts als beëindigd kan worden beschouwd indien Duitsland is omgevormd tot een "vredelievende, democratische staat" (communistische terminologie).

Voorbereidingen in Nederland.

Van voorbereidingen voor het FIR-congres was in ons land weinig te bespeuren. Waarschijnlijk ligt de oorzaak daarvan voor een belangrijk gedeelte in de controverse, die zich nog steeds in de bij de FIR aangesloten vereniging "Verenigd Verzet 1940-1945" manifesteert tussen de doctrinair-communistische volgelingen van de hoofdbestuurder Gerrit BLOM en de aanhangers van de inmiddels uitgetreden Cor FELS, die een soepeler beleid in de vereniging voorstond met betrekking tot andersdenkenden.

In het voorjaar van 1958 werden "financiële voorbereidingen" aangekondigd, volgens richtlijnen, die door de FIR zouden worden verstrekt. Van een uitwerking daarvan is echter nimmer gebleken. Het hoofdbestuur deed een zwakke poging om in het algemeen bredere

G E H E I M

belangstelling voor het congres te kweken. Het zond op 1 juni 1958 een schrijven aan de besturen van de niet-communistische Nederlandse Vereniging van Ex-Politieke Gevangenen (Expoge) en van Voormalig Verzet Nederland (VVN). De communistische functionarissen wezen daarin op het "opdringende fascisme en het gevaar van een atoomoorlog". Zij deden een beroep op de geadresseerden om de eenheid in de verzetsbeweging, die na de oorlog was verbroken, te herstellen.

"Verenigd Verzet" ging daarbij zo ver zelfs een gemeenschappelijke afvaardiging naar het FIR-congres voor te stellen, doch het hoofdbestuur had zelf blijkbaar weinig vertrouwen in deze formele verzoeningspoging. Chris SMIT, lid van de Landelijke Raad van Verenigd Verzet en hoofdredacteur van het verenigingsorgaan "De Stem van het Verzet", verklaarde in een artikel, dat "Verenigd Verzet" van de kant van de genoemde organisaties slechts vijandelijke geluiden had vernomen en zich derhalve over de hoofden der bestuurders heen tot de leden wilde richten. "Wij stellen ons blad voor hen open en vragen hun discussie-bijdragen voor het congres", aldus SMIT.

Het effect van deze uitnodiging was in hoge mate teleurstellend. De discussierubriek moest van redactiewege gevuld worden met propaganda-artikelen over het doel en de betekenis van het congres. Waarschijnlijk heeft zich niet één scribent van buiten de bestuursfuncties gepresenteerd. De redactie heeft ook geen moeite gedaan om zelf "ingezonden stukken" te creëren teneinde een schijn van medeleven te suggereren. Noch de Expoge, noch VVN hebben op de brief van "Verenigd Verzet" geantwoord.

In "De Stem van het Verzet" werd op 1 oktober een oproep geplaatst, ondertekend door 10 personen, allen leden van "Verenigd Verzet", om in den lande te discussiëren over de bekendgemaakte ontwerpstellingen van het IIIe FIR-congres. Zij spoorden de Nederlanders aan een representatieve delegatie naar Wenen af te vaardigen.

In deze maand, waarin in enkele grotere gemeenten enige ledenvergaderingen werden gehouden, bracht de Fransman André LEROY, secretaris-generaal van de FIR, een bezoek aan de leidende functionarissen van "Verenigd Verzet". In vergaderingen te Amsterdam, Rot-

G E H E I M

terdam en Wormerveer sprak hij met een aantal kaderleden van de Nederlandse organisatie over het werk en de doelstellingen van de FIR. Niet zonder betekenis was zijn mening, dat "Verenigd Verzet" een sectarische organisatie is van communistisch georiënteerden. De massa der voormalige verzetsstrijders moet men niet als communist, doch als verzetsman benaderen.

De voorzitter van "Verenigd Verzet", Jan BRASSER, viel hem bij en verklaarde het sectarisme, dat zoveel kwaad gedaan heeft, te willen uitbannen. Alleen op die wijze kan men een brede en invloedrijke organisatie opbouwen.

LEROY deelde nog mede, dat de FIR in 1959 een internationale enquête wil houden onder de jeugd om haar houding te peilen t.o.v. de voormalige verzetsbeweging (en in verband daarmee waarschijnlijk over de mogelijkheid tot voortzetting van de strijd tegen de remilitarisatie van West-Duitsland).

LEROY's bezoek aan Nederland vermocht niet verandering te brengen in de lauwheid der voorbereidingen. De inactiviteit van de vorige jaren en de scherpte van het beleidsconflict waren daarvoor te diep ingedrongen. Dientengevolge kon "Verenigd Verzet" slechts een kleine delegatie uitzenden, bestaande uit acht personen, waarvan er (illustratie van het hevige gebrek aan goede kaderleden) kort daarna zes in het hoofdbestuur van de vereniging werden gekozen.

Deze personen zijn:

	<u>geboren:</u>	<u>wonende:</u>
AAL, H.	30- 2-1923 Amsterdam	Amsterdam
* BRASSER, J.	2- 3-1908 Uitgeest	Krommenie
* FURTH-HALVERSTAD, E.	19- 5-1913 Borgerhout (België)	Amsterdam
* LANGERAK, W.	5-10-1915 Rotterdam	Rotterdam
* NETER, E.	7- 7-1910 Amsterdam	Amsterdam
* SMIT, CH		
* SPOOR, C.	5- 1-1902 Leiden	Santpoort
en waarschijnlijk ook:		
* WIJK, W. van	23-12-1908 Amsterdam	Amsterdam

De met * gemerkte namen zijn van huidige hoofdbestuurleden.

G E H E I M

Congres.

Algemeen.

De eerste zitting (28 tot 30 november 1958) werd bijgewoond door circa 40 gedelegeerden. De secretaris-generaal André LEROY gaf een verslag van de werkzaamheden van de FIR.

Aan de tweede zitting (20 tot 22 maart 1959) werd volgens de mandaat-commissie deelgenomen door 224 deelnemers, waarvan 174 gedelegeerden en 50 waarnemers en gasten. Zij vertegenwoordigden 35 organisaties en groeperingen van de verzetsbeweging uit 20 landen.

Aan niet-communistische journalisten en buitenlandse correspondenten werden geen perskaarten afgegeven. Alleen op vertoon van een legitimatiebewijs met foto kreeg men toegang tot het congresgebouw.

De ordedienst en de controle op de toegangskaarten waren in handen van functionarissen van de Oostenrijkse communistische partij.

Het congres werd - wegens ziekte van de president, de Franse kolonel F.H. MANHES - geopend door de Oostenrijker Dr. Wilhelm STEINER, vice-president van de FIR.

Er werd een presidium gekozen waarin naast Dr. STEINER vooraanstaande figuren uit de Europese verzetsorganisaties zitting hadden.

In de zaal, die met vlaggen der deelnemende landen versierd was, waren o.m. diplomatieke vertegenwoordigers van de USSR, Bulgarije, Polen, Joegoslavië en Israël aanwezig.

Tijdens de eerste dag werd een negental commissies gevormd t.w.:

1. een commissie voor de historie van het Internationaal Verzet (waarin C. SPOOR zitting had voor Nederland);
2. een culturele commissie;
3. een medische commissie;
4. een rechtskundige commissie (mevr. E. FURTH vertegenwoordigde Nederland);
5. een mandaatcommissie;
6. een propagandacommissie;
7. een financiële commissie;

G E H E I M

8. een sociale commissie (waarin W. LANGERAK voor Nederland); en
9. een programmacommissie.

De begroetingsrede van Kolonel MANHES werd uitgesproken door Charles BOSSI, lid van het Bureau van de FIR.

In aansluiting hierop gaf de secretaris-generaal André LEROY een uiteenzetting over de werkzaamheden van de organisatie sedert haar oprichting in 1951.

Uit het voorgaande is duidelijk geworden dat één van de voornaamste politieke doelen van de FIR, als onderdeel van de communistische wereldbeweging, momenteel gelegen is in het voorkomen van de herbewapening van West-Duitsland. Daarop was ook de inleiding van de secretaris-generaal afgesteld.

Hij verdedigde het standpunt, dat momenteel door de Sowjet-Unie t.o.v. Duitsland wordt ingenomen, nl. dat het bestaan van twee afzonderlijke Duitse staten als een feit moet worden aanvaard en dat de eerste stap om uit de moeilijkheden te geraken een erkenning van Oost-Duitsland als soevereine staat moet inhouden. De Oost-Duitse afgevaardigde Hermann MATERN (hoofd van de SED-partijcontrole en vice-president van de DDR-Volkskammer) viel hem bij en voegde er aan toe dat de eventuele hereniging van Duitsland, als progressieve en vredelievende mogendheid een zaak is van de Duitsers zelf.

LEROY noemde voorts enige desiderata van de FIR op het terrein van het internationale overleg t.w.:

1. instelling van een gedemilitariseerde zone in Europa;
2. ontwapening en onmiddellijke stopzetting van proeven met kernwapens;
3. vreedzame coëxistentie en oplossing van internationale geschillen door overleg.

Het program van de FIR als oud-verzetsorganisatie stelde hij aldus:

1. verdediging van de democratie, tegen de wederopleving van de fascistische, nazistische en rassen-ideologie;
2. verdediging van de rechten der voormalige verzetsstrijders en nazi-slachtoffers;
3. ontwikkeling van de sociale activiteit en gezondheidszorg voor

G E H E I M

oud-verzetsstrijders;

4. bekendmaking van de geschiedenis van het verzet onder de jeugd, opdat de herinnering aan de strijd blijft bestaan.

Commissie voor de historie van het Internationale Verzet.

Deze commissie heeft de volgende besluiten genomen:

1. Het uitgeven van tijdschriften over de geschiedenis van het verzet. Deze zullen de "ware geschiedenis" van het verzet moeten weergeven. Tevens zullen zij de gedachtenuitwisseling moeten bevorderen tussen de geschied-schrijvers van het verzet, onafhankelijk van hun ideologie ten opzichte van de ontspanning en de vrede. Er zal een redactie-commissie worden gevormd bestaande uit vertegenwoordigers van de nationale verzetsorganisaties; het secretariaat zal door de FIR worden verzorgd. Voorts zal een aanbevelingscomité worden samengesteld uit vooraanstaande figuren uit het verzet, dat de eerste propaganda voor de verspreiding moet verzorgen.

De tijdschriften zullen drie maal per jaar verschijnen en elk nummer zal aan een bepaald onderwerp gewijd zijn. Naast een monografisch gedeelte zullen actuele geschiedkundige en bibliografische gegevens en boekbesprekingen worden opgenomen. Aan het einde van dit jaar zullen de beide eerste nummers verschijnen.

2. Een internationale conferentie betreffende de historie van het verzet.

Het meest actuele probleem op het terrein van de commissie is het vertrouwd maken van de jongere generatie met de geschiedenis van het verzet en haar op te voeden in de geest daarvan.

De commissie stelt derhalve voor tegen het einde van dit jaar een eerste internationale conferentie over dit vraagstuk te gaan beleggen. Hieraan zullen historici, paedagogen en juristen deelnemen.

3. Internationale verzetsprijs.

Er zullen twee internationale verzetsprijzen beschikbaar worden gesteld: één zal worden uitgereikt voor een populair historisch werk voor de jeugd en de andere voor een geschrift van een jong

G E H E I M

auteur over het verzet. Aan het einde van dit jaar zal de commissie het reglement voor het toekennen van de prijzen vaststellen.

De Culturele Commissie.

Deze commissie kwam op de tweede dag van het congres bijeen. Om te kunnen bepalen in hoeverre het verzet van invloed is geweest op de culturele en artistieke activiteit in de verschillende landen en van deze wetenschap gebruik kan worden gemaakt bij de popularisering van het verzet, besloot zij tot:

1. het samenstellen van een bibliografie van alle literatuur over het verzet tegen het fascisme, in samenwerking met de nationale organisaties en met wetenschappelijke instellingen;
2. a) de uitgave van een platenboek als eenvoudigste middel om een breed publiek te bereiken;
b) de samenstelling van een verhalenboek, dat niet alleen geschikt is voor de massa doch dat tevens moet dienen als voorlichtingsmateriaal voor onderwijzers en leerlingen;
c) het samenstellen van een goede bloemlezing uit de letterkundige werken betreffende het verzet;
d) het schrijven van een standaardwerk over het verzet aan te moedigen door het organiseren van een wedstrijd waarvoor de jury zal bestaan uit auteurs van internationale bekendheid.

Medische Commissie.

Deze memoreerde, dat het secretariaat zorg droeg voor de uitzending van invaliden naar buitenlandse herstellings- en vakantieoordenen.

Om deze uitwisseling nog te bevorderen besloot men een arts aan het secretariaat toe te voegen. De aangesloten nationale organisaties moeten hem t.z.t. opgave doen van de hun ter beschikking staande herstellingsoordenen.

De commissie was van oordeel, dat medische conferenties moeten worden georganiseerd, teneinde de doktoren in de gelegenheid te stellen zich te bekwamen in de therapie van deze zieken.

G E H E I M

Tenslotte besprak de commissie de wenselijkheid een internationale bijeenkomst voor te bereiden, waar de uitwerking van de radioactiviteit moet worden onderzocht.

De rechtskundige commissie hield zich bezig met de eis tot schadevergoeding aan de slachtoffers van het nazi-regime. Zij spoorde het congres aan in te stemmen met het door de FIR opgestelde memorandum, dat op 6 maart aan de regering van de Duitse Bondsrepubliek is overhandigd en acht het wenselijk thans een actie te gaan voeren in de geest ervan. Daartoe zal door de FIR moeten worden overwogen een delegatie naar Bonn te zenden. Hierin zouden ook de belanghebbende nationale organisaties vertegenwoordigd moeten zijn. Deze laatsten zouden in eigen land aan het memorandum grotere bekendheid moeten geven.

(Het memorandum behelst de bepalingen volgens welke schadevergoeding kan worden gevorderd en de richtlijnen omtrent de wijze van uitbetaling).

De propaganda commissie zal de besluiten van het IIIde Congres bekend maken door filmvoorstellingen, vraaggesprekken voor de radio en televisie en de uitgave van een gedrukt congresverslag.

Het FIR-orgaan "Der Widerstandskämpfer" moet worden verbeterd en de verkoop ervan vergroot. Conferenties van redacteurs van de verschillende verzetsbladen moeten worden georganiseerd, waar belangrijke politieke vraagstukken kunnen worden besproken.

De financiële commissie, van oordeel dat de contributies niet moeten worden verhoogd, meende, dat bijzondere activiteiten (zoals uitgave van een platenboek over het verzet, het instellen van internationale prijzen e.d.) niet uit de kas der organisatie kunnen worden betaald, doch op andere wijze moeten worden gefinancierd.

De sociale commissie memoreerde de jaarlijkse vakantie-uitwisseling van de kinderen der oud-verzetsstrijders en de omscholing van de invaliden.

G E H E I M

Verkiezing van de besturen.

Op de laatste dag van het congres werden de nieuwe bestuurs-
/ . lichamen van de FIR gekozen (zie bijlage).

President werd weer Kolonel F.H. MANHES, secretaris-generaal
André LEROY, terwijl als adjunct-president de Italiaanse Senator
Ettore TIBALDI werd aangewezen.

Vermeldenswaard is, dat de Russische generaal Alexander S.
GOUNDOROF zijn functie van vice-president heeft neergelegd en ver-
vangen is door Alexander MARESSIEV, secr. generaal van het Comité
van Russische Veteranen en Partisanen. (Deze man, die in de oorlog
door een verwonding invalide werd, wordt door de Russen om propa-
gandistische redenen momenteel sterk op de voorgrond geschoven.
Over zijn oorlogservaringen is een boek geschreven en een film ver-
vaardigd onder de titel "De vermiste piloot").

Nederland is in het nieuwe Bureau vertegenwoordigd door C. SPOOR
en Herman HENDRIKSZEN, beiden lid van de Landelijke Raad van de
Vereniging "Verenigd Verzet 1940-1945". HENDRIKSZEN is bovendien
secretaris/penningmeester van de FIR en verblijft in Wenen. De voor-
zitter van de Nederlandse Vereniging J. BRASSER maakt deel uit van
de Algemene Raad van de FIR.

Resoluties.

Op de laatste congresdag zijn de volgende resoluties aange-
nomen:

1. betreffende het Duitse vraagstuk:

Een vredesverdrag met in achtneming van de huidige territoriale
grenzen en in de geest van het verdrag van Potsdam, in het bij-
zonder om de herleving van het Duitse militarisme en nazisme te
voorkomen, zou kunnen bijdragen tot de vrede in Europa. Het con-
gres acht het instellen van een atoomvrije zone in Midden-Europa
een basis voor discussie.

2. Betreffende de vrede:

Een algehele gecontroleerde ontwapening is het beste middel om
de vrede te waarborgen. De eerste stap in deze richting is het
verbod van kernwapens. Het congres sprak de wens uit, dat zo
spoedig mogelijk een topconferentie zal worden gehouden.

G E H E I M

Een programma commissie gaf ten behoeve van de gedelegeerden een korte opsomming van de voornaamste taken voor de nabije toekomst, zoals die op het congres waren besproken.

Opmerking.

De FIR heeft dus vastgehouden aan het oude adagium: de strijd tegen het nazisme. In de praktijk betekent dit, dat zij zich zal verzetten tegen alles wat Duitsland tot een sterke, westers-georiënteerde mogendheid kan maken.

Het moeizaam voorbereide congres bracht geen nieuwe ideeën, noch een oplossing van de politieke moeilijkheden. Het enige directe resultaat is een dringend beroep op de kern der getrouwen om de ledenwerving met grotere kracht ter hand te nemen.

Door het plan om jonge leden aan te trekken verandert de organisatie van karakter. Wanneer ook anderen dan alleen oud-verzetslieden tot haar gelederen toetreden, zal de FIR opvallende gelijkenis gaan vertonen met bv. de communistische vredesbeweging.

4 juni 1959

G E H E I M

BUREAU VAN DE F.I.R.

PRESIDENT:

Kolonel F.H. MANHES (Frankrijk)

ADJUNCT-PRESIDENT

Sen. Ettore TIBALDI

VICE-PRESIDENTEN

Dr. Wilhelm STEINER (Australië)	Edward KOWALSKI (Polen)
Albert FORCINAL (Frankrijk)	Georg SPIELMANN (DDR)
Jacques DEBU-BRIDEL (Frankrijk)	ROSSAINT (DBR)
Pierre VILLON (Frankrijk)	Jan VODICKA (Tsjechoslowakije)
Umberto TERRACINI (Italië)	Alexandre MARESSIEV (USSR)

LEDEN VAN HET BUREAU

Otto HORN (Australië)	Nitti FAUSTO (Italië)
E. KOCH (Australië)	Giulio MAZZON (Italië)
Vesseline GUEORGUEIV (Bulgarije)	Walter NEROZZI (Italië)
Jean VIVIER (België)	Lino ZOCCHI (Italië)
Herluf RASLUSSEN (Denemarken)	Jules STOFFELS (Luxemburg)
DAMTOFT (Denemarken)	Georez ROSEF (Noorwegen)
Charles BOSSI (Frankrijk)	Sigurd MORTENSEN (Noorwegen)
Ch. FOURNIER-BOCQUET (Frankrijk)	Kazimierz BANACH (Polen)
André LEROY (Frankrijk)	Aleksander SZUREK (Polen)
Marcel PAUL (Frankrijk)	Erich MUCHENBERGER (DDR)
BRILLAKIS (Griekenland)	Hans SEIGWASSER (DDR)
PYROMAGLOU (Griekenland)	Oscar MÜLLER (DBR)
AVGEROPOULOS (Griekenland)	Paul FALKE (DBR)
Herman HENDRIKSZEN (<u>Nederland</u>)	Max OPPENHEIMER (DBR)
SPOOR (<u>Nederland</u>)	Aleksander SENKOWICI (Roemenië)
LadislauS BAUER (Hongarije)	S. ZBIRKA (Tsjechoslowakije)
Renato BERTOLINI (Italië)	Nadiejda TROJAN (USSR)

G E H E I M

LEDEN VAN DE ALGEMENE RAAD.

Veli DEBI (Albanië)	Mme Elsa HADJLARGIRYS (Griekenland)
Dr. Ludwig SOSWINSKI (Australië)	Emmanuel MANDOVALOS (Griekenland)
Heinz MEYER (Australië)	Jan BRASSER (Nederland)
SCHRIBE (Australië)	Zoltan FODOR (Hongarije)
Yor dan KAHANDJIEV (Bulgarije)	Dr. A. BERMAN (Israël)
Pierre LAMIN (België)	Luigi ANDERLINI (Italië)
Mme LEYNIERS (België)	Carlo ALPI (Italië)
Dr. SOUMENKOFF (België)	Mario ANDREIS (Italië)
Géo VANDENEYNDE (België)	Alberto CIANCA (Italië)
Jonny BRACK (België)	Arialdo BANFI (Italië)
Joseph DAVENNE (België)	Roberto VATTERONI (Italië)
Georges DEWAMME (België)	Antonio OBERTI (Italië)
Jean BORREMANS (België)	Adele BEI (Italië)
Eivind LYKKESTRAND (Denemarken)	Roberto BATTAGLIA (Italië)
Mogens RYEFELDT (Denemarken)	Emile KRIER (Luxemburg)
Poul LARSEN (Denemarken)	Tone REIESSEN (Noorwegen)
René CERF-FERRIERE (Frankrijk)	Kazimiers RUSINEK (Polen)
Generaal PLAGNE (Frankrijk)	Herman MATERN (DDR)
Albert OUZOULIAS (Frankrijk)	Dr. Heinz TOEPLITZ (DDR)
Jean-Pierre BLOCH (Frankrijk)	Fritz BEYLING (DDR)
Kolonel GUERIN-BECK (Frankrijk)	Marcel FRENKEL (DBR)
Dr. Louis FICHEZ (Frankrijk)	Hans SCHRWARZ (Hamburg - DBR)
Charles JOINEAU (Frankrijk)	Alois KARRENBAUER (Saar - DBR)
Roger ROMMER (Frankrijk)	Oskar REISSING (Berlijn-West)
PAPAYANAKIS (Griekenland)	M. BESSER (Tsjechoslowakije)
PETROCYORGIS (Griekenland)	Illia KOJAR (USSR)

FINANCIËLE CONTROLE COMMISSIE.

HEYNIS (Australië)	Karl BRAUER (DDR)
René BLANCHE (Frankrijk)	Miroslav BESSER (Tsjechoslowakije)
Leonida CASALI (Italië)	Nikolai PROKOPIUK (USSR)

G E H E I M